

VÅRSKYMNING

Nu kommer våren över Lappland,
den lyser högt på furorna i solned-
gången

men samlar redan blåa skuggor
under dem

av utspädd natt . . .

Den står som kallbrand över svarta
åsar,

så fattigröd och klar

som funnes ingen undanflykt från
ljuset,

från allt som tvingar till förhopp-
ningar

— så svekfullt röd . . .

Den går i sorgsen, översinnlig glans
bort över träskets öde vita fält, för-
svinnande

där ögat inte mer har fäste.

Och det är natt med månen blän-
kande

i frusna spår.

Gunnar Ekelöf